

Zákon o předsudečné nenávisti je obdobou zákona o rouhání podle práva šaría

- CZ24 News | 24. července 2021

EU: Možná jste si všimli, že v některých člancích přirovnávám zákon o předsudečné nenávisti, na jehož základě už u nás bylo odsouzeno mnoho islamofobů, k zákonu o rouhání, který je jednou z nejdůležitějších součástí práva šaría.

Sama jsem si absurditu až zřůdnost tohoto zákona, který je u nás i jinde v EU využíván výhradně pro účely stíhání kritiků islámu a muslimů, znovu připomněla nedávno při jedné diskuzi ze zcela nezasvěcenými cizinci. Právě při ní jsem si uvědomila, že je zákon natolik šílený, že ti, kdo jej neznají, nejsou ochotni uvěřit, že něco podobného vůbec existuje

Když jsem se na jednom americkém webu přidala do diskuze, tak jsem uvedla informace o tom, co se u nás – ale i jinde v EU – děje. Psala jsem tam nejen o tomto zákonu, ale také o soudech s lidmi za to, že něco jen tak v afektu napsali v diskuzi, o nadřezování muslimům u soudů o ministerstvu školství, které na základě soudního rozhodnutí rozhodlo, že hidžáby jsou na českých školách v pořádku a spouště dalších šíleností, které jsou známkou toho, že se Evropa podřizuje islámu.

Ovšem poté, co jsem to napsala, jsem byla nálepkována za lhářku a to prakticky všemi diskutujícími. Oni si jednoduše neuměli představit, že by se v Evropě něco podobného mohlo dít. Později jsem si uvědomila, že nemá cenu už cokoli psát, neboť oni to prostě nejsou schopni pochopit. Asi bude lepší, až se podobný zákon zavede i v USA, Biden jej jistě rád od země EU “zkopíruje”. Pak poznají, o čem jsem psala. Nicméně, já sama jsem si později uvědomila, že se jim ani nedivím, že mne nazvali lhářkou.

Pokud by mi někdo něco podobného tvrdil tak před deseti nebo patnácti lety, tak bych nejspíš sama nevěřila. Ovšem záhy jsem si uvědomila i to, že tyto pomalé krůčky směrem k budoucí islamizaci, zcela jistě nevzala na vědomí ani většina Evropanů. Nebo myslíte, že je podobný zákon, který je skutečně aplikován velmi přísně pouze na případy “islamofobie”, náhodný?

U nás tento pojem vláda ANO a ČSSD schválila spolu s výroční zprávou o extremismu a předsudečné nenávisti za rok 2018 na svém jednání 29. dubna 2019. Tento výraz pak využila i ve zprávě MV o extremismu a předsudečné nenávisti za rok 2018, kde byli propíráni údajní pravicoví extremisté a menší část politické scény, většinou mimoparlamentní, ale asi půlka zprávy byla jen o SPD (v podobném duchu byly i zprávy z let 2019 a 2020).

O islámské komunitě ani slovo (případně jen okrajová zmínka) a to i přesto, že i u nás už máme nějaké ty sponzory ISIS a dokonce zde byly odhaleny i tajné modlitebny. Ani zmínka o Shehadehovi či jeho příbuzných, kteří jeli bojovat do Sýrie. A to nehovořím o nenávistných kázáních v mešitách. Ostatně, když mají muslimové svého největšího zastávce přímo ve vedení vnitra, pak se dalo očekávat, že uplatňování předsudečné nenávisti se této chráněné komunitě ani nedotkne.

Právě někdy v době, kdy byl u nás pojem “předsudečná nenávist” zaveden, došlo k útoku v Christchurchi na Novém Zélandu. A právě ti, kdo byt jen slovem schválili v diskuzích tento útok nebo napsali cokoli, co by mohlo znamenat jeho schvalování, byli prvními nepolitickými “oběťmi” tohoto nového pojmu, zavedeného do zákona po vzoru Německa.

Během roku pak začalo docházet k jednotlivým procesům, přičemž tresty prvních několika odsouzených byly prakticky stejné, jako trest, který dostal Iráčan za to, že posílal peníze ISIS a měl doma propagandistické materiály této extremistické militantní organizace. Počet odsouzených “předsudečných nenávistníků” pak rostl a přiznám se, že po čase jsem už soudy s těmito lidmi přestala sledovat.

Už po prvních asi dvou nebo třech odsouzených ovšem začali soudci upozorňovat na to, že šlo jen o první exemplární případy, další tresty prý budou tvrdší. K uložení nepodmíněného trestu šesti let došlo poměrně nedávno, tento trest za “islamofobii” byl pak naštěstí v odvolání změněn na podmínku.

Známou obětí předsudečné nenávisti byl nedávno i asistent poslance Foldyny Michael Walter Kraft. Ten byl pro změnu odsouzen za článek, v němž se vyjadřoval proti muslimské invazi do Evropy a nabízel možná účinná řešení.

K podobným rozsudkům dochází i v dalších zemích EU, všude jde o tentýž “přílepek” zákona. Nevím přesně, kde již byl tento pojem schválen a kde ne, což není až tak podstatné, předpokládám, že postupně se začne využívat zřejmě v celé EU. Jedním z prvních odsouzených podle tohoto zákona byl německý novinář, který zveřejnil zcela realistickou a neretušovanou fotografii Hitlera s palestinským muftím. Přitom důkazů o spolupráci německých nacistů s muslimy je spousta.

Zákon je sám o sobě šílenost, neboť vás může postihnout jen za to co si podle žalobce nejspíš jen myslíte. Ovšem neaplikuje se na žádnou jinou nenávist, než jen na tu “protiislámskou”. Není právě to jasným důkazem, že jde o mírnější kopii zákona o rouhání? Jak dlouho potrvá, než i tento zákon přitvrdí? V Pákistánu, Somálsku nebo Saúdské Arábii vede často až k doživotí či trestu smrti.

Autor: Slovanka